

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

Bf.II.37/2020/14. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2021. évi február hó 19. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság a testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt **terhelt** ellen indult büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.98/2019/67. számú ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizessen meg az államnak a másodfokú eljárásban felmerült 30.480 (harmincezer-négyszáznyolcvan) forint bűnügyi költséget.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Zalaegerszegi Törvényszék a 2020. évi június hó 15. napján kelt 3.B.98/2019/67. számú ítéletével vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntette és a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntette miatt, mint többszörös visszaesőt – halmazati büntetésül – 9 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani azzal, hogy abból feltételes szabadságra nem bocsátható. Ezen túlmenően rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről, továbbá a felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője a sértettl sérelmére elkövetett bűncselekmény vonatkozásában felmentés, egyebekben enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.
- [4] A vádlott és védője a jogorvoslati kérelmét változatlan tartalommal fenntartotta.
- [5] A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) és (2) bekezdései alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül oly módon, hogy vizsgálta a tényállás megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását. Ezt meghaladóan – a Be. 590. § (7) bekezdésében írtak szerint – hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.
- [6] A másodfokú bíróság részéről a felülbírálatra mégis azzal a korlátozással került sor, hogy a sértett sérelmére elkövetett – tehát a súlyosabb – bűncselekmény vonatkozásában a Be. 591. § (2) bekezdésének b) pontja értelmében az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát nem vizsgálta és határozatát ebben a részében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.
- [7] A felülbírálat során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjára – az iratok tartalma alapján mindössze annyiban egészítette ki, hogy a vádlottat a Zalaegerszegi Járásbíróság 4.B.291/2013/24. számú, illetve a Zalaegerszegi Törvényszék Bf.422/2014/10. számú határozataival is többszörös visszaesőként ítélte el (*a vádlott erkölcsi bizonyítványa, másodfokú bírósági iratok 8. sorszáma alatt*).
- [8] Az ekként kiegészített tényállás most már mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a vádlott védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.
- [9] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi előírásoknak megfelelően olyan körülményekkel folytatta le, hogy az ügy ténybeli és jogi értékelést igénylő részleteiben is megnyugtatóan állást lehetett foglalni.
- [10] Az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységéről ítéletének indokolásában a bizonyítékok részletes áttekintésével számot adott. A súlyosabb, sértett sérelmére megvalósított cselekmény tekintetében sem élt az ítélet rövidített indokolásának a lehetőségével, és – a Be. 562. § (3) bekezdésében foglaltak ellenére – e cselekmény vonatkozásában is teljes részletességgel rögzítette a ténymegállapításainak alapjául szolgáló érveket.
- [11] A sértettl sérelmére elkövetett cselekmény részleteinek rekonstruálása körében kiemelt jelentősége volt a helyszínen jelen lévő tanú1 és tanú2 tanúk vallomásának, valamint az igazságügyi orvosszakértői véleménynek, mely utóbbi megnyugtatóan tisztázta az elszennvedett sérülések keletkezési mechanizmusát, alátámasztva ezáltal a tanúk által elmondottakat.
- [12] A másodfokú eljárásban a vádlott részben írásbeli beadványában, részben a nyilvános ülésen tett felszólalásában bizonyítási indítványt is előterjesztett, melyben sértettl, tanú2, illetőleg tanú1 tanúk ismételt, másodfokú eljárásban történő kihallgatását kezdeményezte.
- [13] Tanú1 tanú kihallgatását a nyomozó hatóság hang- és képfelvétellel rögzítette, ezért ismételt megidézését az elsőfokú bíróság a 74/2020. (III. 31.) Kormányrendelet 79. § (2) bekezdés c)

pontja értelmében mellőzte, az ismeretlen helyen tartózkodó tanú1 tanúvallomását pedig a Be. 527. § (1) bekezdés a) pontja alapján felolvasta; sértett1 kihallgatását ugyanakkor senki sem tartotta szükségesnek, tekintettel arra, hogy ittassága folytán az eseményekre már a nyomozás során sem tudott visszaemlékezni.

- [14] A vádlott bizonyítási indítványát a másodfokú bíróság elutasította. A Be. 594. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bírósági eljárásban bizonyítás felvételének a részbeni megalapozatlanság, az eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében vagy akkor van helye, ha a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak. Ezek a feltételek azonban a fentebb írtakra figyelemmel nyilvánvalóan nem állottak fenn.
- [15] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság – más vonatkozásban kiegészített – tényállása a Be. 593. § (3) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

[16]

II.

- [17] E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.
- [18] A részbeni felmentést célzó jogorvoslati kérelmek tehát nem voltak megalapozottak.
- [19] A cselekmények büntetőjogi értékelése előtt – miután a 2021. évi január hó 1. napjától több vonatkozásban változott a Büntető Törvénykönyv – azt is meg kellett vizsgálni, hogy a vádlottal szemben az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos törvény rendelkezései alkalmazandók-e, a Btk. 2. §-ában megfogalmazott jogelvre tekintettel.
- [20] A szóban forgó módosítás a vádlott által megvalósított bűncselekményeket, azok minősítését és büntetési tételét nem érintette, így nem volt indokolt megváltoztatni az elsőfokú bíróságnak az elkövetéskor hatályos Büntető Törvénykönyvet előtérbe helyező álláspontját. A változás mindössze a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének némi korrekciójában volt tetten érhető. A jelenlegi szabályozás szerint ugyanis a vádlott a Btk. 38. § (5) bekezdésének b) pontja alapján sem volna feltételes szabadságra bocsátható. Ennek azonban esetében – miután a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége a Btk. 38. § (4) bekezdés a) pontja értelmében egyébként is kizárt – nem volt jelentősége.
- [21] A bűncselekmények minősítése is a büntető anyagi jogszabályoknak megfelelően történt. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének e körben is eleget tett. Ezt mindössze annyiban kellett kiegészíteni, hogy nemcsak a testi épség sérelmére irányuló, tehát a bántalmazási szándék volt tetten érhető mindkét bűncselekmény vonatkozásában, hanem az eredmény tekintetében is megállapítható volt a vádlott eshetőleges szándéka.
- [22] A vádlott az ágyon fekvő sértettet az egy méter hosszú és négy centiméter átmérőjű lapát nyelével legalább öt ízben, közepes erővel testszerte bántalmazta. sértett1 sértettet pedig ököllel, két alkalommal is megütötte, az arcának bal oldalát érő ütés a közepesnél nagyobb erejű, a szájának bal oldalát eltaláló pedig közepes erejű volt.
- [23] A másodfokú bíróság megítélése szerint az elkövetés körülményeire – sértett vonatkozásában az alkalmazott eszköz jellegére is –, valamint a bántalmazott testrészekre, illetve az ütések erejére figyelemmel a vádlottnak fel kellett ismernie, hogy a bántalmazások sértett esetében életveszélyes, sértett1 sértettnél pedig súlyos testi sérülést fognak okozni.

[24]

III.

- [25] A büntetési tétel kereteit – amint arra a fellebbezviti főügyészség is helyesen hivatkozott – az elsőfokú bíróság pontatlanul határozta meg.

- [26] A vádlott mindkét bűncselekményt a Btk. 459. § (1) bekezdés 31. b) pontja szerinti többszörös visszaesőként követte el. Ezért vele szemben – figyelemmel a Btk. 81. § (4) bekezdésében írtakra – a halmazati büntetés ún. aszperációs szabályait már a többszörös visszaesőkre vonatkozó [Btk. 89. § (1) bekezdés] felemelt büntetési tételkeret alapján kell alkalmazni.
- [27] Az életveszélyt okozó testi sértés büntette kettő évtől nyolc évig terjedő, a súlyos testi sértés büntette három hónaptól három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A Btk. 89. § (1) bekezdése szerint a különös és többszörös visszaesővel szemben az újabb bűncselekmény büntetési tételének felső határa szabadságvesztés esetén a felével emelkedik, azaz a súlyosabb bűncselekmény tekintetében kettőtől tizenkettő évig, az enyhébb bűncselekmény vonatkozásában pedig három hónaptól négy év hat hónapig terjedő szabadságvesztés. Ezt követően kell a halmazati büntetés szabályait alkalmazni.
- [28] Mindez azt jelenti, hogy a vádlott esetében a büntetési tételkeret a Btk. 81. § (1), (2), illetőleg a (3) bekezdése értelmében kettőtől tizenhat év hat hónapig terjedő szabadságvesztés, melynek középértéke a Btk. 80. § (2) és (3) bekezdésre figyelemmel kilenc év három hónap szabadságvesztés.
- [29] A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel és vette figyelembe. A másodfokú bíróság a súlyosító körülmények köréből mellőzte a kitartoán, durván és eszközzel történő bántalmazásra utalást, hiszen ezt az elsőfokú bíróság a bűncselekmények minősítése kapcsán már figyelembe vette. A bántalmazásnak ilyen jellege volt ugyanis az, amelyből a vádlott eshetőleges szándéka az eredmény tekintetében is – mindkét bűncselekmény vonatkozásában – megállapítható volt.
- [30] A másodfokú bíróság további súlyosító körülményként értékelte azt, hogy a súlyosabb bűncselekményt hozzátartozója sérelmére, közvetlenül a rendőri intézkedés után, ittas állapotban, a rendőrségről történő távozását követően valósította meg, mely az életveszély mellett maradandó fogyatékossgot és csonttörést is eredményezett. Hasonlóképpen azt, hogy sértett – nem is teljes körű – felépüléséhez két műtéti beavatkozásra is szükség volt. Terhére értékelte végül, hogy sértettl sérelmére a bűncselekményt kényszerintézkedés – távoltartás – hatálya alatt követte el.
- [31] További enyhítő körülmény volt, hogy a vádlott az eljárás számottevő részét a legsúlyosabb kényszerintézkedés hatálya alatt töltötte.
- [32] Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés – e pontosítások mellett is – szükséges a Btk. 79. §-ában megfogalmazott célok eléréséhez. Hangsúlyozni szükséges azt is, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott, kétségtelenül szigorú büntetés nem éri el a helyesbített büntetési tétel középértékét. A másodfokú bíróság figyelemmel a vádlott előéletére és a több vonatkozásban is rendkívül gátlástalan elkövetési módra, ennek a büntetésnek a lényeges enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget.
- [33] Következésképpen a másodfokú bíróság a büntetőjogi jogkövetkezmények enyhítését célzó fellebbezéseket sem találta megalapozottnak.
- [34] Az egyéb – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből történő kizárásra, a beszámításra, az elkobzásra, valamint a bűnügyi költség viselésére vonatkozó – rendelkezések is törvényesek voltak.
- [35] Ezért a másodfokú bíróság a Be. 605. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [36] Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 92. § (1) bekezdésében írtak szerint a kiszabott szabadságvesztésbe be kellett számítani.

- [37] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2021. február 19.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.98/2019/67. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.37/2020/14. számú végzése folytán a 2021. évi február hó 19. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Krémer László s.k.
a tanács elnöke